

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

RESSEGEM | Een smoothie, een drank op basis van gemixt vers fruit, serveer je doorgaans ijskoud. In het teken van de Goedgemutste Breicampagne kregen maar liefst 70.000 flesjes echter een warme muts opgezet. Wie ze koopt, schenkt 30 cent aan Welzijnszorg. Onder meer de hobbyclub van OKRA Ressegem leverde tientallen kleurige flesjesmutsen. Welzijnszorg kan dus voortwerken aan een symbolische warme muts voor kinderen in armoede, dankzij wat resten wol en de tikkende naalden van tientallen vrijwilligers.

'Blunders' in de opvoeding, we maken ze allemaal

ZieZoZorgen

Lieve SWINNEN

„ In deze tijd van het jaar denk ik altijd terug aan wat ik beschouw als mijn grootste opvoedblunder. Als je zontje op 6 december 's avonds in zijn bed zucht: „Sinterklaas brengt niet wat je vraagt, hé?“, dan weet je het wel. Hij is het al lang vergeten, ik niet.

Geregeld krijg ik van ouders de opmerking: „U heeft zeker nooit problemen met uw kinderen.“ Mijn enige reactie is dan: „Denkt u dat echt?“ Wij zijn ouders als andere ouders, we hebben kinderen als andere kinderen. Uiteraard vinden we hen uniek, de allerbeste, de mooiste, de liefste, maar ze hebben hun kleine kantjes, ze puberden en volgden niet altijd onze goede raad. De een vindt al sneller zijn weg dan de ander. Olivier kwam volwassen uit Kenia terug, met zekerheden die hij voordien miste. Hij doet nu zijn eerste stappen in het beroepsleven. Simon is zoekende. Tijdens de zomervakantie kwam het besef dat arts worden toch zijn grote droom is. Hij zal ervoor moeten knokken. Maxim daarentegen is geen twijfelaar. Hij heeft het voordeel veel te leren van zijn broers en slaat met gemak stappen over.

Met ouders praat ik over de opvoedingsfouten – en dan heb ik het niet over misbruik of geweld, kleineren of verwaarlozen, mateloos verwennen – die we allemaal maken: te laks zijn of net te streng, uw boosheid afrea-

geren op uw kind, onvoldoende tijd maken, de prestatie belangrijker vinden dan de inzet. Ik stel hen gerust. Het gaat in opvoeden over wat u meestal doet, niet over die ene keer dat u – vaak uit emotie – verkeerd reageerde.

Toch kunt u best bepaalde dingen vermijden. Heulen met de vijand bijvoorbeeld. Uw dochter is zwaarlijvig en de dansleraar maakte een pijnlijke opmerking. Ze vertelt het thuis. De verleiding is dan groot om als ouder te zeggen: „Zie je wel! Ik vertelde je al zo vaak dat je minder moet snoepen.“ Hoe waar en goed bedoeld ook, uw kind krijgt op dat moment het gevoel dat iedereen tegen hem of haar is. Terwijl hij of zij begrip zocht. Natuurlijk weet uw dochter dat, als ze wil afvallen, ze best minder snoept. Nu wil ze echter haar gevoelens kwijt. Ze voelt zich gekwetst. Als uw kind kritiek krijgt, doe daar dan niet nog een schep bovenop.

Ook fout: de ja-maar-strategie hanteren. Een goed rapport onthalen met: „Als je de volgende keer nog wat vroeger begint te studeren, haal je vast zeventig procent.“ Of tegen de puber die eens tijdig thuis komt, reageren met: „Zie je wel dat het lukt als je dat wil. We hopen dat het zo blijft.“ En uw dochter die zich heeft opgetut, begroeten met: „Eindelijk zien we jou eens in een jurk. Benieuwd hoe lang dat duurt.“ Kortom,

complimentjes worden vaak gekoppeld aan kritiek over vroeger gedrag, twijfel over wat komen gaat en aansporingen om het nog beter te doen. Niet doen.

In de opvoeding haalt nog een tactiek het nooit: verwijzen naar uw kindertijd. Vermijd dus uitspraken als: „Ik moest vroeger niet proberen mijn vader tegen te spreken. Weet je hoe weinig zakgeld ik kreeg? Wees blij dat je mag studeren, ik kreeg die kans niet.“ Uw kind heeft daar geen boodschap aan en voelt zich zeker niet begrepen.

Eveneens fout is: heel goed weten dat bepaalde dingen nog nooit resultaat hadden en toch steeds weer hetzelfde herhalen. Tegen uw kinderen schreeuwen. Zeuren over rondslingerende spullen en die uiteindelijk toch zelf opruimen. Uw zoon waarschuwen dat hij zonder diploma in het leven nergens raakt. Stop met wat niet helpt en steek uw energie in positieve reacties. Schreeuw niet meer tegen uw kinderen. Maak afspraken over het opruimen van hun spullen en richt u op het hier en nu.

Een poos geleden kwamen we thuis op het thema 'blunders' terug. De zonen waren mild voor ons – het Sinterklaasincident bleek inderdaad vergeten – en slechts één ding beschouwen ze als echt een gemis: we gingen nooit samen skiën. Met die uitschuiver kunnen mijn man en ik leven.„